

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Javni dug u finansijskoj teoriji i politici". Rad ima 15 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

JAVNI DUG U FINANSIJSKOJ TEORIJI I POLITICI

UVOD

Javni dug je oblik javnog prihoda koji ostvaruje država, ili drugi javnopravni organ, zbog postizanja određenih ciljeva, odnosno zbog pokrića rashoda, bilo kod emisije ustanove, bilo kod nosilaca dohotka (ili u inostranstvu). Javni dug predstavlja, dakle skup različitih oblika zajmova, koje obično pravi država u svrhu ostvarivanja određenih budžetskih ciljeva. Davno su poznati različiti oblici javnog duga, kao vanrednog izvora sredstava za finansiranje javnih (državnih) rashoda. U poslednje vrijeme javni dug se redovno javlja kao izvor u državnim finansijama, ali ne radi uravnotežavanja državnih finansija, kao u klasičnoj teoriji, već kao vrlo pogodan i efikasan instrument ekonomske politike savremenih država.

Stalno prisustvo i stalni rast, apsolutno i relativno, nije posledica samo finansijskih teškoća ili vandrednih potreba države, već i promjena karaktera ovog vanrednog izvora javnog prihoda. U finansijskoj teoriji se pravi razlika između javnog duga i javnog zajma.

Danas bi se mogla praviti razlika između javnog duga i javnog zajma uglavnom u odnosu na subjekte koji ga opisuju. Javni dug se obično formira kod Centralne banke ili u inostranstvu, dok se javni zajam formira uglavnom na sredstvima subjekata, nosilaca dohotka u privredi. Ovdje se prije svega, imaju u vidu sredstva preduzeća, stanovništva, poslovnih banaka i drugo.

Na drugim elementima teško je danas praviti razliku (osim na sistemu otplate), tako da se najčešće ta dva pojma sve više identifikuju u finansijskoj teoriji i politici, mada ne mora da postoji uvijek znak jednakosti između javnog duga i javnog zajma.

Javni zajam najčešće nastaje u posebnim uslovima kada su državi odmah, ili u kratkom roku potrebna sredstva za određene, najčešće vanredne rashoda, koje ne može da osigura redovnim prihodima. Javni zajam je metod kojim se to postiže. Raspisujući javni zajam, u odnosu na nosioce dohotka u zemli ili uzimanjem zajmova u inostranstvu, država dolazi do potrebnih sredstava.

Javni zajam država vraća postepeno u dužem vremenskom periodu, obično kroz anuitete (otplate i kamate) – koristeći pri tome svoje redovne prihode (poreze i drugo). Ovo je posebno slučaj kad naglo porastu javni rashodi (ratno stanje), kada je nemoguće daljom poreskom presijom osigurati potrebne redovne prihode. Državni zajmovi su metod ili sredstvo kojim se, tokom dužeg ili kraćeg vremena teret vanrednih rashoda raspoređuje na više generacija bez osetnijeg poreskog opterećenja generacije koja je trenutno poreski obveznik.

1. JAVNI DUG

U teoriji postoji nekoliko razloga za stvaranje javnog duga :

Nastanak vandrednih javnih rashoda.

Ekonomski intervencionizam države u privredi.

Vremensko nepoklapanje formiranja javnih rashoda i prihoda.

Stalni budžetski deficit koji se ne može pokriti redovnim приходima.

Iz više razloga, teško se mogu uvesti vanredni porezi, pa se pristupa formiranju javnog duga. Time se javni dug tretira kao anticipacija poreza.

U pogledu prirode i uzroka nastanka javnog duga, mogu se izdvojiti dva osnovna teorijska:

Klasična teorija javnog duga.

Savremena teorija javnog duga.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com